

hjælper de Lovl. som kunne eksistere med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der egentlig er gjældende Ret med Hensyn til Lærlingeforholdet; forsaavidt indeholder det en Kodifikation, man maa paa- skjønne. Jeg tror, at, naar man læser Bestem- melsen i Lov 29de December 1857 § 65, vil man ikke kunne undgaa at blive opmærksom paa, at det vil være et stort Spørgsmaal, hvad der derefter skal være gjældende Ret i Lærlingefor- holdet, og navnlig ville Reglerne i Fd. af 21de Marts 1800 derefter, saavidt jeg skjønner, paa ingen Maade være gjældende Ret om skrift- lige Kontraktens Oprettelse, og det er ogsaa af Domstolene erkjendt, at de ikke kunne være gjæl- dende. Det er derfor et Fortrin, som Loven frembyder, at man nu faar en Kodifikation af Reglerne om Lærlingeforholdet. Ved Siden deraf mener jeg ganske vist, at Bestemmelserne i Lov 23de Mai 1873 om unge Menneskers Arbejde skulle vedblive at bestaa. Men forsaavidt man mener, at det ikke ligger i § 15, er der Intet til Hindre for, at det udtrykkelig tilføies. Derefter vil man da faae et klart Grundlag for, hvad der er gjældende Ret. — Med Hensyn til Realiteten glæder jeg mig ved at se, at Lovforslaget er fremsat. Det har overalt, hvor Næringsfrihed er bleven indført, viist sig — og Klager derover have jo lydt fra Lybftand og Østerrig, rundt omkring fra — at Næ- ringsfriheden har haft en høist uheldig Indvirk- ning paa Uddannelsen af Lærlinge. Allevægne staar Spørgsmaalet paa Dagsordenen, og man er befhjæstiget med at finde Midler til at raade Bod derpaa. Jeg tror, at Forslaget, saaledes som det er, raader Bod paa Tilstanden saavidt mulig, men jeg er ganske enig med Mindretallet i Kommis- sionen i, at man bør se at naae videre, at den Feil, man begit ved Loven af 1857, at man ikke lempede og forandrede de gamle Rammer, som bestode, og udvidede Afgangen saaledes, som den nye Tid krævede, men slog Rammerne istykker, bør man søge oprettet ved, at man ad andre Veie igjen indfører tvungne Korporationer, blot med den Forandring med Hensyn til Afgangen, som den senere Tids Udvikling nødvendig har søt med sig og burdet kræve. Derfor tror jeg, at med Hensyn til Lærlinges Uddannelse ville saadanne Næringskorporationer, tvungne Associationer have deres Betydning — Noget, som vi af den Grund og ogsaa af andre Grunde bør stræbe hen til. Hvad iøvrigt Lovforslagets Indhold angaar, skal jeg blot hvoele et Dieblit ved Bestemmelsen i § 1 om, hvem Loven finder Anvendelse paa. Den finder Anvendelse paa Handlende, Fabrikanter, Haandværkere og Næringsdrivende. Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at man har givet denne Lov et meget vidt Omfang, gjort den anvendelig paa mangfoldige Personer, som lignende Love an- dre Stæder ikke ere gjorte anvendelige paa. Den

franske Lov f. Ex., som blev nævnt, drager sine Grændser meget snevrere; den tyffe Lov undtager Handlende og Apothekere blandt dem, paa hvilke Bestemmelserne finde Anvendelse. Derfor tror jeg, at det bør undersøges, om der ikke er Grund til nærmere at præcisere, hvem der hører med, om Apothekere f. Ex. falde ind under Nærings- drivende, om det dernæst gaar an i saa vidt Om- fang, som sket er, at lade Loven finde Anven- delse paa alle Næringsdrivende uden Undtagelse. Saa bestemmes der, at der skal oprettes skriftlig Kontrakt, naar Personen er under 18 Aar. Jeg kan ligesom en anden æret Taler ikke se, hvorfor ikke samme Regel skal gjøres gjældende, naar Kontrakt oprettes med en Person over 18 Aar. Vi maa huske paa, at han er mindreaarig og kan som saadan indgaa den paa egen Haand. Kræn- ger han da ikke til den samme Beskyttelse som den Umyndige, for hvem Værgen kan optræde? Det forekommer mig ikke, at der er nogen Bø- tentelighed ved i Almindelighed at sige, at naar en Person antages til Oplæring, skal skriftlig Kontrakt oprettes overensstemmende med nærvæ- rende Lovs Forskrifter og med de her nævnte Virkninger. Betydningen er da den, at denne Lovs Regler kun finde Anvendelse paa en Kon- trakt, naar den oprettes skriftlig. Men saa er der et Spørgsmaal, der paatrænger sig mig, og det er det: Skal man uden videre sige, at Kon- trakten er ugyldig i alle Retninger, fordi den ikke er oprettet skriftlig? Naar vi se hen til Straffe- bestemmelserne i § 13, ses det, at Straffen for Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 1—3 rammer kun Læremesteren, ikke Lærlingen eller den, der har handlet paa dennes Vegne. Det er altsaa en Pligt for Mesteren at oprette Kontrakt, og Straffen for Forsømmelse rammer udelukkende ham. Jeg skjøn- ner ikke ret, hvorledes man saa kan lade Lærlin- gen undgælde, forsaavidt Kontrakten ogsaa bli- ver ugyldig i Forhold til ham. Skal Mesterens Forsømmelse med Hensyn til at oprette en skrift- lig Kontrakt da baade ramme Lærlingen og Me- steren? Det forekommer mig derfor, at det kunde være et Spørgsmaal, om man ikke skulde sige, at for at en Kontrakt skal være bindende for Lærlingen, skal den være oprettet skriftlig. Vi have jo Analogier dertil paa andre Omraader, f. Ex. i Forordningen af 27de Mai 1848 § 11, hvor der ligeledes er givet en Bestemmelse til Bedste for Husmanden som Leier oversfor For- brotten. Det kan altsaa være et Spørgsmaal, om man ikke her skal indstøde en lignende Regel, saaledes at man siger, at for at Kontrakten skal være bindende for Lærlingen, skal den være skrift- lig, samt senere, at den skal være forevist Dørig- heden, ikke for at være gyldig men for at være bindende for Lærlingen. Loven vil da faae den Betydning, at en Haandværker, som har Interesse